

Skatteevne. Det er, som jeg før sagde, den stik modsatte Vej af den, man burde gaa for at naa det rigtige Maal. Fornuftig Spar-sommelighed er godt i enhver Husholdning, selvfølgelig ogsaa i Statens; men den Fremgangsmaade, som nu er bekendt, er den sikre Vej til Fattighuset for det meste af det danske Samfund: at spare, saa at man gør de flest mulige saa fattige, at de ikke kan klare sig selv. Arbejde derimod kan skabe Værdier, Værdier, som forøger Statens Aktiver; det er mere nyttigt, mere samfundsgavnligt end Standsning og Lammelse af den mest mulige Produktion. Intet Arbejde at udføre bringer ingen Forøgelse af Statsværdierne; det bringer uproduktive Udgifter, som vi ser det med Arbejdslø-hedsunderstøttelsen, og det bringer ingen som helst virkelig varig Forbedring, bringer ikke den Forøgelse af Statens indtægt-givende Aktiver, som utvivlsomt ved en anden Fremgangsmaade kunde tilveje-bringes.

Vi har hørt den højtærede Stats-minister — om end kun i ringe Udstræk-ning — give Tinget Oplysning om Stats-finansernes Stilling; vi har erfaret, at Balancen er ikke tilvejebragt, men at der gaber Underskud ikke blot i Banker og Aktieselskaber, men ogsaa i Finansmini-steriet. Der er naive Folk, der spørger, hvordan det dog kan være muligt, de naive nemlig, der troede paa Venstre-pressens Pralier for et halvt Aar siden. Den Gang hed det i Venstrepressen, at nu var det økonomiske Genrejsningsarbejde endt, nu var Omslaget sket, nu klinger der Guld i Kassen. Gud ved, om man ikke har taget fejl den Gang. Det var vist kun et Par Kobberskilling, der klingrede, Guld har der vist ikke været meget af. Det var kun Pral, beregnet paa den Mulighed, at vi skulde til Valg den Gang; det havde intet som helst med Sandheden at gøre, det viser de faktiske Forhold nu, der var hverken Guld eller Kobber i Finansmini-sterens Kasse. Det er der ikke nu, og det var der heller ikke, da Ministeriets Presse fablede om, at Genrejsningsarbejdet var endt; det var en uægte Film, der oprulledes. Thi hvis det havde været sandt, kunde man ikke nu være i den Situation, om hvilken den højtærede Finansminister har givet visse Oplysninger. Ja, jeg var ikke i Tvivl den Gang om, at det var en Film, og jeg sagde det ogsaa her fra Tingets Talerstol; jeg sagde, at der var vist Grund til at nære Tvivl om denne Guldklingren i Kassen. Og vi har faaet Ret, desværre. Det var ikke saa vel, at der virkelig var tilvejebragt

Balance den Gang for et halvt Aar siden, og at Guldet siden var strømmet ind. Til Trods for dette Pral er det den sørgelige Sandhed, at Staten har økonomiske Vanske-ligheder; men hvis den højtærede Stats-minister ikke har andre Raad end yderligere Standsning af Produktionen, yderligere Forarmelse af store Dele af Befolk-ningen og kraftig Forøgelse af Arbejdsløs-heden, saa ser det uhyre sort ud for vort Land.

Hvad der efter vor Mening bør gøres, er Iværksættelse af store Arbejder, der kan beskæftige mange Mennesker, saadant noget som Lille Bælts Broen, Masnedø Broen, de mange Dobbeltsporanlæg og mange andre Jernbaneanlæg, som for længst er planlagt. Lad os faa en Ordning af det brændende Spørgsmaal om Landevejenes Istandsættelse, saaledes at Automobiltrafikken kan foregaa. Man kan nemlig ikke komme udenom denne Automobiltrafik, og det er jo alle — ikke mindst Folk fra Landet — bekendt, i hvilken Forfatning store Dele af vore Landeveje befinder sig. Det var vist en nærliggende Opgave for Staten at faa lov-ordnet dette Forhold og faa gennemført den gennemgribende Forbedring, som utvivl-somt er nødvendig, et Forbedringsarbejde, som navnlig i disse Tider er i høj Grad anbefalelsesværdigt, fordi den allervæsentligste Del deraf vil være Beskæftigelse af arbejdsløse. Paa en saadan Maade vil Staten forøge sine Indtægter, store Virk-somheder, som nu er uden Skatteevne, vil atter faa denne, Arbejdere, som nu faar Understøttelse, vil ikke behøve denne, men vil tværtimod ved Arbejdets Indtægt blive Skatteydere. Dette er Social- og National-økonomi. Staten behøver ikke at frygte for at tilvejebringe Anlæg som dem, jeg her har nævnt — og mange andre kunde der vist nævnes —, thi saadanne Anlæg er sikre paa at indgaa som et brugeligt og i høj Grad nødvendigt Led i Statsvirksomhederne og vil forrente sig. Og at anlægge Kapital i produktive Virksomheder er aldeles ikke nogen urigtig Fremgangsmaade.

Men, vil man maaske sige, der skal Anlægskapital til. Ja, det skal der; men den højtærede Statsminister har i Gaar vist os Vejen ved sit Lovforslag om det nye Statslaan, han har vist os, at han meget godt ser, at der kan skaffes Penge, og paa hvilken Maade. Det er heller ikke ukendt, at den sidste Udstedelse af Hypotekbank-obligationer gav et særdeles hæderligt Re-sultat. Det faktiske Forhold er nemlig, at Pengene findes, de er blot flyttet; de Kasser, hvori de laa, er blevet tomme,